

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Siig kun et Ord

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Siig kun et Ord", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke*. - 1944, 1944-1964, s. 177. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid82353/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

5 Hvo tør dem i Veien staae!
Selv Han kalder ad de Smaa,
Aabner i sin Faders Navn
For de Smaa sin Frelser-Favn,
Lukker i sit Himmerig
For Enhver, ei dem er lig!

6 Han, vor Moders Søn saa fiin,
Har kun Gud til Fader sin,
Har til Himlen Arve-Ret,
Deler med sin Moders Æt,
Skænker Troen i sin Daab
Herlighedens store Haab!

7 Himmel! luk da op din Favn
For de Smaa, i Jesu Navn!
Due! dal til evig Trøst,
Med Gud Faders egen Røst:
Christus-Barnet, født i Dag!
Jeg i dig har Velbehag.

8 Fader, Søn og Hellig-Aand!
Eet for os i Troens Baand!
Gak Du med de Smaa i Pagt
Imod Synds og Dødens Magt!
Sænk dem i dit Trilling-Navn!
Før dem frelst til Fredens Havn!

No. 77.

1 Siig kun et Ord,
Du, paa Hvem jeg troer!
Da er Sygdommen hævet,
Hvor for min Elskedes Liv jeg har bævet;
Thi kan der selv af min daglige Snak,
Af mit »kom« og mit »gak«

Og mit »gør det,« en Gierning udbryde;
Hvad ikke da af *dit Ord*,
Herre fuldstor!
Du, hvem selv Vinden og Voven adlyde!

2 Saadan en Tro
Var der knap hos To,
Da i Jødeland søgde
Mange til Herren, som hørde Hans Rygte,
Thi, sagde selv ikke Viisdommen sand,
Om den hedenske Mand,
Som i ypperste Strid havde vundet,
Slog sig hos *Jesus* til Ro:
Saadan en Tro
End har jeg ikke hos Israel fundet!

3 Saadan en Tro
Dog hos Fleer end To
Har vor Herre vist fundet,
Hvor paa det Jævne vor Slægt er oprundet.
Thi kan endnu i vor selvkloge Tid
Herren drage os did,
Hvad ei da i den barnlige Alder!
Ja, at hos Faderen boer
Almagts Ord,
Børnene fromme høistrimeligt falder!

4 Siig kun et Ord,
Du, paa Hvem vi troer!
Da er Frygten og hævet
For hendes Liv, som i Fare har sva-vet!
Siig kun om *Kirken* i Fædrenes Land,
At Du gør hvad Du kan
For Dens *Liv*, for Dens *Frihed* og *Lykke*!
Da paa dit Ord vi med Tro

Slaac os til Ro;
Hvem kan nedbryde, hvor Du vil opbygge!

No. 78.

- 1 *Menneskens Søn og Troens Aand*
Er al vor Trøst hernede,
Faderens Mund og Høire-Haand
Dem tør vi godt tilbede,
Vi Gud, som det sig hører til,
I »Aand og Sandhed« dyrke vil,
Og Ordet, tør vi sige,
Er *Sandhed Selv* tillige!
- 2 *Menneskens Søn og Troens Aand,*
De hjælpes ad med Glæde,
Menneskens Kion i gyldne Baand
Med Gud at sammenkiæde:
I Fødselen af Vand og Aand
Os rækker Gud sin *Fader-Haand*,
Indlemmede i *Ordet*,
Han kysser os ved *Bordet*!
- 3 *Menneskens Søn og Troens Aand,*
De flette saa herneden
Kiærligheds Snor og Rosen-Baand,
Indskyde Himmel-Freden,
Og inderlig De frydes ved
At i *Gud-Faders* Kiærlighed
Med Ham, som Guddoms Helte,
De evig sammensmelte!
- 4 *Menneskens Søn og Troens Aand*
Os byde Selv at kalde
Kiærligheds Snor det Rosen-Baand,